

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Svk/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8021200021
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Vališ
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:8021200021.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca) a členov senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a Mgr. Petra Macha, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): T. Ľ. W., G. XX. M. XXXX, A. Q. G. V. O.. U.. K. XX, O., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Prešov, so sídlom Masarykova 10, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaPO/24458/2020, ČRZ: 121527/2020 zo dňa 2. novembra 2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach sp. zn. PO-6S/1/2021 zo dňa 28. augusta 2024, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.
Pribeh administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím č. KaPO/24458/2020, ČRZ: 121527/2020 zo dňa 02.11.2020 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) rozhodol o časti žiadosti žalobcu z 29.10.2020, ktorou žalobca žiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci pre účely jeho zastúpenia v konaní vedenom pred Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 3Co/50/2019 tak, že ju predbežne neposkytol. Žalobca v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci žiadal o poskytnutie právnej pomoci vo veci „odvolania, resp. iného opravného prostriedku, proti bližšie neurčenému rozhodnutiu vydanému v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove, sp. zn. 3Co/50/2019“.

2. Žalovaný rozhodnutie žalovaného odôvodnil podľa § 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/586/>> o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon o poskytovaní právnej pomoci“) tým, že v prípade žiadosti o predbežné poskytnutie právnej pomoci sa skúma, či žiadateľovi hrozí zmeškanie lehoty, aby bola predbežne zabezpečená ochrana jeho práv. Žalobca podľa žalovaného nepreukázal žiaden doklad preukazujúci plynutie lehoty, ktorej nebezpečenstvo zmeškania by hrozilo, a žalobca lehotu, ktorej zmeškanie hrozilo, v žiadosti uviedol nečitateľne, neuviedol rozhodnutie, ktoré mienil napadnúť opravným prostriedkom a ani nešpecifikoval opravný prostriedok, ktorý mienil podať. Podľa žalovaného zo žiadosti žalobcu je možné identifikovať lehotu, ktorú by mal žalobca zmeškať alternatívne ako 28.00.2020 (neexistujúci dátum) alebo ako 28.09.2020 (v čase podania žiadosti už táto lehota uplynula). Žalovaný uzavrel, že

žiadosti o predbežné poskytnutie právnej pomoci nebolo možné vyhovieť, pretože žalobca nepreukázal hrozbu zmeškania lehoty stanovenej na vykonanie procesného alebo hmotnoprávneho úkonu.

II.

Konanie pred správnym súdom

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Prešove. Správnou žalobou sa domáhal, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Správny súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“), na ktorý k 01.06.2023 prešiel výkon správneho súdnictva z Krajského súdu v Prešove, napadnutým rozsudkom sp. zn. PO-6S/1/2021 zo dňa 28.08.2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol tak, že žalobu žalobcu podľa § 190 zákona č. 160/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) ako nedôvodnú zamietol.

4. Správny súd v rámci skúmania podmienok konania ustálil, že ak by žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo nezákonným, mohlo sa dotknúť práv a oprávnených záujmov žalobcu, pretože mohol zmeškať lehotu na vykonanie úkonu v civilnom súdnom konaní, v súvislosti s ktorým sa dovoľával právnej pomoci. Z tohto dôvodu správny súd správnu žalobu neodmietol, ale pristúpil k vecnému prieskumu rozhodnutia žalovaného.

5. Správny súd skonštatoval, že pri rozhodnutí žalovaného, ktorým sa žalobcovi predbežne neposkytla právna pomoc, bol žalovaný povinný skúmať to, či žalobcovi hrozí zmeškanie lehoty. Žalovaný uzavrel, že žalobca žiadosťou z 29.10.2020 a ani jej prílohami nepreukázal, že by mu zmeškanie lehoty hrozilo, a taktiež nezadefinoval procesný alebo hmotnoprávny úkon, ktorý by mal zmeškať. Uviedol, že žalovaný z ním doplnených podkladov zistil, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3Co/50/2019 bol dňa 05.09.2019 vydaný rozsudok, voči ktorému žalobca podal dovolanie. Identifikoval, že nedoriešenou zostala otázka predloženia rozhodnutia žalovaného č. KaPO/7175/2020 zo dňa 13.05.2020, ktorým žalovaný rozhodol o zastavení konania vo veci žiadosti žalobcu o riadnom priznaní právnej pomoci na účely dovolacieho konania. Toto rozhodnutie nasledovalo po rozhodnutí žalovaného č. KaPo/32255/2019 zo dňa 18.11.2019, ktorým žalovaný žalobcovi predbežne priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci za účelom spísania a podania dovolania. Skonštatoval, že žalovaný mohol iba dedukovať, že žalobca žiadosťou z 29.10.2020 v skutočnosti žiada o predbežné poskytnutie právnej pomoci pre účely predloženia rozhodnutia žalovaného č. KaPO/7175/2020 zo dňa 13.05.2020 súdu, a to v zmysle výzvy zo dňa 02.09.2020. Keďže žalovaný nemal dôkaz o tom, kedy bola výzva žalobcovi doručená a kedy mala začať plynúť lehotu na predloženie rozhodnutia, nemohol sám určiť koniec jej uplynutia ani ustáliť podmienku hrozby jej uplynutia a musel sa spoliehať na údaj o jej uplynutí uvedený žalobcom v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci (28.09.2020). Z uvedeného mal správny súd za nepochybné, že už v čase podania žiadosti o predbežné poskytnutie právnej pomoci (29.10.2020) nemohlo nastať nebezpečenstvo uplynutia lehoty k 28.09.2020, pretože táto lehotu už v čase podania žiadosti uplynula.

6. Návrhu žalobcu vykonať dokazovanie výsluchom riaditeľa žalovaného, jemu nadriadeného orgánu, ako aj osôb majúcich informácie o spôsobe doručovania pošty či o zápise bydliska žalobcu do evidencie obyvateľov správny súd nevyhovel, pretože vykonanie týchto dôkazov by podľa správneho súdu nemalo vplyv na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

7. Proti napadnutému rozsudku podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g), h) i) a j) SSP. V kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Alternatívne navrhol, aby kasačný súd zrušil rozhodnutie žalovaného a rozhodol zákonným spôsobom. Postupom podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP navrhol vo veci nariadiť pojednávanie.

8. Sťažovateľ poukázal na zákonnú úpravu poskytovania predbežnej právnej pomoci, ktorú podľa sťažovateľa správny súd nesprávne aplikoval. Podľa sťažovateľa správny súd konal nezákonne a poukázal na to, že rozhodnutím žalovaného č. KaPO 32255/2019 zo dňa 08.11.2019 bol sťažovateľovi

priznaný nárok na predbežnú právnu pomoc - na spísanie a podanie dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/50/2019 a správny súd sa s touto skutočnosťou nevysporiadal. Žalovaný podľa sťažovateľa v iných (bližšie nešpecifikovaných konaniach 8C/34/2011, 19C/14/2022) mal zapríčiniť zmeškanie zákonných sudcovských lehôt.

9. Sťažovateľ namietal, že zo strany správneho súdu došlo k pochybeniu i tým, že sťažovateľovi nebol doručený napadnutý rozsudok správneho súdu, a to z dôvodu obmedzenia na strane právneho zástupcu, ktorý mal byť sťažovateľovi pridelený iba vo veci zastupovania na pojednávaní.

10. V ďalšej časti (súvisiacej s rozhodnutím žalovaného č. ?KaPO/22555/2020 z 24.09.2020 - uvedené nebolo predmetom súdnej veci, pozn. kasačného súdu) sťažovateľ poukázal na prípis Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.06.2020. Spochybnil závery žalovaného o nečitateľnosti dátumu v rozhodnutí KaPO 2445/2020, pretože žalovaný mal k dispozícii výzvu okresného súdu ako aj prípis z Najvyššieho súdu SR, ktoré mali byť priložené ako prílohy k žiadosti. Vyjadril tiež presvedčenie, že spĺňa zákonné požiadavky na priznanie právnej pomoci a poukázal na svoje nepriaznivé majetkové pomery. Namietal dokazovanie súdu, v rámci ktorého zisťoval tiež majetkové pomery manželky a dcéry sťažovateľa, ktoré podľa jeho názoru nie sú posudzovanými osobami a majú odlišnú adresu trvalého pobytu. V tomto smere poukázal na nesprávnu rozhodovaciu prax žalovaného pri posudzovaní jeho príjmov. Požiadaval o doručovanie písomností do poštovej schránky na adresu O.. U.. K. XX, XXX XX O..

11. Sťažovateľ poukázal i na to, že súdy majú dostatok prostriedkov na posúdenie jeho solventnosti. Poukázal tiež na zákonnú úpravu výšky životného minima a zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia s tým, že žalovaný sa v rozhodnutí s týmito skutočnosťami nevysporiadal.

12. Podľa názoru sťažovateľa boli návrhy na vykonanie dôkazov, a to predvolanie zamestnancov Úradu práce a Sociálnej poisťovne, riaditeľa žalovaného, zodpovedného pracovníka ministerstva spravodlivosti, pracovníka pošty a ďalšie zamietnuté nezákonným spôsobom.

13. Sťažovateľ tiež namietal, že nebol dostatočne poučený súdom, napriek tomu, že nebol zastúpený advokátom pre celé konanie, a nepridelením advokáta boli porušené jeho práva na rovnocenné postavenie účastníkov konania a právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa jeho názoru splnil všetky podmienky žalovaného, aj nad rámec zákona, na pridelenie advokáta v celom konaní ako aj na spísanie kasačnej sťažnosti.

14. Súčasťou podania sťažovateľa boli i obsiahle prílohy, okrem iného i o stave súdnictva na Slovensku.

15. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

16. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 440 ods. 1, 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná, po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

17. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

18. Úvodom sa kasačný súd zaoberal otázkou právomoci na preskúmanie rozhodnutia žalovaného, t. j. rozhodnutia o predbežnom poskytnutí právnej pomoci upraveného v § 11 zákona o poskytovaní právnej pomoci. Správny súd prípustnosť správnej žaloby (a predmetu prieskumu) ustálil s prihliadnutím na (možné) dopady rozhodnutia žalovaného na subjektívne práva sťažovateľa, a tento záver nebol spochybnený. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje i na rozsudok kasačného súdu sp. zn. 5Svk/17/2024 zo dňa 31.03.2025 týkajúci sa obdobnej veci rovnakých účastníkov konania.

19. Kasačný súd konštatuje, že značná časť kasačnej sťažnosti sťažovateľa spočíva v parafrázovaní rozhodnutia žalovaného a napadnutého rozsudku správneho súdu, avšak bez uvedenia vlastnej vecnej argumentácie sťažovateľa, ktorá by bola spôsobilá rozporovať závery správneho súdu. Sťažovateľ taktiež nekonkretizoval kasačné námietky, ktoré by bolo možné subsumovať pod kasačné dôvody uplatnené v zmysle § 440 ods. 1 písm. h), i) a j) SSP, a teda neoznačil ustálenú rozhodovaciu prax kasačného súdu, od ktorej sa mal správny súd v napadnutom rozsudku odchyliť, a neoznačil ani zrušujúce rozhodnutie súdu o kasačnej sťažnosti, v ktorom bol vyslovený záväzný právny názor, nerešpektovaný správnym súdom. V súvislosti s kasačným dôvodom podľa § 440 ods. 1 písm. j) SSP kasačný súd poukazuje na to, že tento možno uplatniť v prípade, ak bolo podanie účastníka konania súdom nezákonne odmietnuté, správny súd však žalobu sťažovateľa meritórne prejednal a o tejto rozhodol podľa § 190 SSP tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

20. Pokiaľ ide o sťažovateľom uvádzané sťažnostné body týkajúce sa rozsudku Správneho súdu v Košiciach sp. zn. PO-3S/19/2020 z 13.03.2024 v obdobnej veci sťažovateľa (konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaPO/22555/2020, ČRZ:106200/2020 z 24.09.2020), tieto s prejednávanou vecou priamo nesúvisia, a preto sú nedôvodné. V tejto veci taktiež už kasačný súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 5Svk/17/2024 zo dňa 31.03.2025 tak, že kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol.

21. Kasačný súd je v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti a sťažnostnými bodmi v nej uvedenými. Kasačný súd preto i s ohľadom na značne nekonkrétne a v častiach i s prejednávanou vecou nesúvisiace sťažnostné body ustálil, že za kľúčovú spornú otázku považuje najmä argumentáciu sťažovateľa založenú na sťažovateľom tvrdenej nesprávnej aplikácii § 11 ods. 1 veta prvá zákona o poskytovaní právnej pomoci, podľa ktorej „Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci.“

22. Podľa § 11 ods.1 zákona o poskytovaní právnej pomoci predpokladom priznania predbežného poskytnutia právnej pomoci je reálna hrozba nebezpečenstva zmeškania lehoty na procesný úkon a súčasne žiadosť žiadateľa o priznanie predbežného poskytnutia právnej pomoci. Kasačný súd v rozhodnutí sp. zn. 5Svk/17/2024 zo dňa 31.03.2025 (v obdobnej veci rovnakého sťažovateľa) uviedol, že aplikácia ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci súvisí s uplatnením práva viazaného primárne na zákonom stanovené lehoty.

23. Ako vyplýva zo žiadosti sťažovateľa o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 29.10.2020 (č. I. 5 administratívneho spisu žalovaného), sťažovateľ žiadal o právnu pomoc v rámci súdneho konania vedeného pred Krajským súdom v Prešove za účelom „odvolania, resp. iného opravného prostriedku, proti bližšie neurčenému rozhodnutiu vydanému v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove sp. zn. 3Co/50/2019“ (časť C. žiadosti). V časti D. žiadosti sťažovateľ požiadal i o predbežné poskytnutie právnej pomoci z dôvodu možného zmeškania lehoty, ktorej koniec bol sťažovateľom (častočne nečitateľne) uvedený ako 28.09.2020. K časti D. žiadosti sťažovateľ bližšie vysvetlenie ani žiaden doklad nepredložil (v administratívnom spise žalovaného sa nenachádza). Žalovaný v napadnutom rozhodnutí dôvodil, že dátum zmeškania neurčenej lehoty (nečitateľne uvedený v časti D. žiadosti ako 28.09.2020) ku dňu podania žiadosti o poskytnutie právnej pomoci (29.10.2020) uplynul a skonštatoval, že (1) sťažovateľ nepreukázal hrozbu zmeškania lehoty, (2) že v žiadosti uvedenú lehotu sťažovateľ uviedol nečitateľne, a že (3) sťažovateľ neuviedol, aké konkrétne rozhodnutie mieni napadnúť a akým opravným prostriedkom a ani kedy mu bolo toto rozhodnutie doručené. Uvedené nevyplývalo ani z prílohy k žiadosti sťažovateľa o poskytnutie právnej pomoci z 29.10.2020 (č. I. 1 administratívneho spisu žalovaného).

24. Podstata argumentácie správneho súdu (bod 28 napadnutého rozsudku), ktorý správnu žalobu sťažovateľa voči rozhodnutiu žalovaného zamietol, bola založená na tom, že (1) v konaní o predbežnom poskytnutí právnej pomoci podľa § 11 zákona o poskytovaní právnej pomoci ide o prípady urýchleného predbežného poskytovania právnej pomoci, kde žalovaný nemá časový priestor na dokazovanie a vychádza primárne z údajov a dokumentov poskytnutých žiadateľom o právnu pomoc, (2) žalovaný sa preto musel spoliehať na údaj o plynutí tejto lehoty uvedený v žiadosti sťažovateľa z 29.10.2020, podľa ktorého mu mala táto lehota uplynúť 28.09.2020, a teda (3) na strane sťažovateľa už v čase podania

žiadosti 29.10.2020 nemohlo nastať také nebezpečenstvo uplynutia lehoty, ktoré by žalovaný mohol odvrátiť skorým predbežným poskytnutím právnej pomoci sťažovateľovi.

25. Vyššie uvedené závery správneho súdu podľa kasačného súdu majú oporu v administratívnom spise žalovaného, sú logické a kasačný súd nezistil ich nesprávnosť. Sťažovateľ ich svojou argumentáciou uvedenou v kasačnej sťažnosti taktiež relevantne nespochybnil.

26. Kasačný súd totožne so správnym súdom uvádza, že podstatou prejednávanej veci je posúdenie rozhodnutia žalovaného o predbežnom poskytnutí právnej pomoci podľa § 11 zákona o poskytovaní právnej pomoci. Žalovaný v takomto konaní posudzuje reálnosť hrozby nebezpečenstva zmeškania lehoty na procesný úkon, pričom primárne vychádza z údajov a podkladov poskytnutých žiadateľom o poskytnutie právnej pomoci (sťažovateľom). V súdnej veci si žalovaný navyiac nad rámec údajov poskytnutých sťažovateľom sám zaobstaral i ďalšie podklady. Kasačný súd totožne so žalovaným a správnym súdom musí konštatovať, že sťažovateľ v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 29.10.2020 nepreukázal existenciu hrozby zmeškania lehoty a závery správneho súdu, že u sťažovateľa v čase podania žiadosti 29.10.2020 nemohlo nastať nebezpečenstvo už k 28.09.2020 uplynutej lehoty preto obstojí a sťažovateľ kasačný súd svojou kasačnou sťažnosťou o opaku nepresvedčil.

27. Pokiaľ sťažovateľ dôvodil tým, že žalovaný (iným) rozhodnutím žalovaného č. KaPO/32255/2019 sťažovateľovi priznal nárok na právnu pomoc, kasačný súd opätovne poukazuje na účel konania o predbežnom poskytnutí právnej pomoci podľa § 11 zákona o poskytovaní právnej pomoci, v ktorom sa posudzuje v konkrétnom prípade existujúca reálnosť hrozby nebezpečenstva zmeškania lehoty na procesný úkon. To, že v inom (prípadne i súvisiacom) konaní je sťažovateľovi predbežná právna pomoc priznaná, neznamená, že sťažovateľ v konkrétnej súdnej veci rovnako splnil a preukázal podmienky na jej priznanie. Taktiež nie je pravdou, že by správny súd rozhodnutie žalovaného č. KaPO/32255/2019 opomenul, keď toto uvádza napr. v kontexte bodov 26, 27 a 28 napadnutého rozsudku.

28. Sťažovateľ namietal, že zo strany správneho súdu došlo k pochybeniu i tým, že sťažovateľovi nebol doručený napadnutý rozsudok správneho súdu, a to z dôvodu obmedzenia na strane sťažovateľovi prideleného právneho zástupcu. Z obsahu predloženého súdneho spisu kasačný súd identifikoval, že správne súdu bolo v priebehu konania doručené rozhodnutie žalovaného č. KaPO-8096/1/15152/2024-81634/2024 zo dňa 24.07.2024 o predbežnom poskytnutí právnej pomoci sťažovateľovi v súdnej veci, a to konkrétne na zastupovanie sťažovateľa na pojednávaní dňa 31.07.2024 o 10.30 hod. Žalovaný na jej poskytnutie určil advokáta Mgr. et Mgr. Dušana Straku. Z obsahu súdneho spisu kasačný súd taktiež zistil, že sťažovateľ tomuto advokátovi dňa 01.08.2024 (č. I. 126 súdneho spisu správneho súdu) udelil všeobecné plnomocenstvo na zastupovanie, vrátane vykonávania všetkých úkonov, prijímanie doručovaných písomností, podávanie návrhov a ďalšie úkony, vo veci sp. zn. PO-6S/1/2021 o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Podľa § 71 ods. 1 SSP veta prvá ak má účastník konania zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Správny súd preto postupoval správne, keď napadnutý rozsudok doručoval iba advokátovi splnomocnenému na zastupovanie v konaní. Vzhľadom na advokátovi udelené plnomocenstvo je tiež nedôvodná argumentácia sťažovateľa o nesplnení poučovacej povinnosti správnym súdom.

29. Nemožno vyhodnotiť ako nesprávny ani postup správneho súdu, ktorý nevyhovel návrhu sťažovateľa na vykonanie dokazovania a to vypočutím svedkov, zamestnancov Sociálnej poisťovne, riaditeľa žalovaného, zodpovedného pracovníka MS SR či oboznámenie listín. Skutkový stav zistený žalovaným v danej veci vyhodnotil správny súd v rámci svojej úvahy ako dostatočný. V rámci súdneho prieskumu zákonnosti je úlohou správneho súdu predovšetkým posudzovať právne otázky, ktoré vyplývajú z rozhodnutia žalovaného. Zo sťažnostnej argumentácie sťažovateľa nie je zrejмый ani prínos takéhoto dokazovania k zisteniu skutkového a právneho stavu.

30. Kasačný súd sa nezaoberal kasačnými námietkami sťažovateľa, v rámci ktorých opakovane poukazoval na svoje nepriaznivé majetkové pomery ako aj na spôsob ich posudzovania, kedy mal žalovaný pri posudzovaní nároku na priznanie právnej pomoci posudzovať tiež majetkové pomery manželky a dcéry sťažovateľa, pretože tieto nesúviseli s prejednávanou vecou. Ako už bolo aj správnym súdom vysvetlené, predpokladom priznania nároku na predbežné poskytnutie právnej pomoci podľa § 11 ods.1 zákona o poskytovaní právnej pomoci je existencia hrozby nebezpečenstva zmeškania lehoty

na vykonanie úkonu, ktorá v danej veci nebola preukázaná. Materiálna núdza žiadateľa je zákonnou podmienkou poskytnutia právnej pomoci podľa § 6 a § 10 zákona o poskytnutí právnej pomoci, čo predmetom súdnej veci nebolo.

31. Relevantné kasačné námietky kasačný súd nevzhladol ani v prílohách ku kasačnej sťažnosti.

V.

Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

32. Kasačný súd s ohľadom na všetky uvedené skutočnosti nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

33. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 168 SSP spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Kasačný súd sťažovateľovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému, a to v súlade s § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.